

Dannebrog i modvind: Vort nationale flag, som Peter Holst Henckel fremstiller det i kunstværket 'Gensyn med Danmark', der lige nu vises på Gl. Holtegaard som del af kunstnerens soloudstilling. Foto: Gl. Holtegaard

Halvskuffende møde med den kritiske kunst på Gl. Holtegaard

Spidsfindige og velanbragte værker om blik, magt og ideologi bliver afløst af poesiforladte banaliteter i udstillingen 'Gensyn med Paradis'

KUNSTKRITIK
Af Rune Gade

Der bliver flaget på halv-dansk uden for Gl. Holtegaards hovedbygning. I toppen af flagstangen vajer et hvidt flag, hvis nedre halvdel ligner det kendte Dannebrog røde felter, mens den øvre halvdel står i rent hvid. Det er muligvis i strid med flagreglerne at hejse sådan et misfoster af et Dannebrog, men manden bag flaget vil givetvis vil hilse enhver strid, der måtte opstå som følge af det usædvanlige flag, velkommen. Det er nemlig et kunstværk med titlen *Gensyn med Danmark*, som Peter Holst Henckel (f. 1966) har udført i forbindelse med den soloudstilling, han for tiden viser på Gl. Holtegaard.

Det er ikke den første modifikation af Dannebrog, Peter Holst Henckel laver. I 1990 stod han bag værket *Danish Extra Light*, der var et helt hvidt flag med konturerne af korset fra Dannebrog gengivet som diskrete sømlinjer i det hvide stof. Dannebrog som let genkendeligt, nationalromantisk symbol bliver i Peter Holst Henckels modifikationer udvisket og flertydigt, en blegnet eller halvskjult reminiscens af flagets svulstige stolthed og patos.

Hvis det er et *gensyn* med Danmark, er det i betydningen, at vi bliver inviteret til at se på det nationale symbol på en ny måde, frem

for at blive konfronteret med blot og bar genkendelse.

Peter Holst Henckel hører til en generation af kunstnere, der under studietiden på kunstakademiet i 1980'erne blev påvirket af den amerikanske kunst. Det var en periode, hvor en ny genre som *installationskunst* gjorde sit indtog på den danske kunstscene, der ellers havde været domineret af det nyekspressive maleri. Man skulle også kunne stave til det vanskelige ord 'appropriationskunst', som betegner en kunstnerisk strategi, der i kritisk øjemed låner eller tilegner sig allerede eksisterende billeder eller genstande fra populærkulturen, hverdagslivet og massemediene. *Gensyn med Danmark* er et godt eksempel på, hvordan Peter Holst Henckel i forlængelse af dette arbejder med kritiske forskydninger af velkendte motiver.

Leg og illusionisme

Udstillingen på Gl. Holtegaard er en totalinstallation, der er lavet specifikt til lejligheden. Som det har været tilfældet i en række stærke udstillinger på Gl. Holtegaard i de senere år, hvor kunstnerne har forholdt sig til stedets historiske og arkitektoniske rammer, tager Peter Holst Henckel også udgangspunkt i forbindelserne til dansk kolonialisme og dens ideologiske baggrund og magtstrukturer.

Udstillingen indledes velopløst med afsnittet *Axis Mundus*, hvor rummene og genstandene spil-

ler sammen i en stram scenografi, der benytter et fåtal af værker og stemningssættende vægfarver til at frembringe en kompleks fortælling om forbindelseslinjer og blinde punkter. Samtidig trækker værkerne bogstavelig talt forbindelser mellem hinanden og til barokhaven uden for bygningen. Ved hjælp af et cirkelrundt hul, en slags punktum eller punktering, gennemtrænger og åbner Peter Holst Henckel nogle af sine værker samt de vægge, de er ophængt på, så der dannes synsaksler igennem rummenes fysiske afgrænsninger.

Et hul i væggen ud mod haven blokeres af en kanonkugle, der kunne stamme fra munden af en af de kanoner, som er dekorativt, men også (magt-) demonstrativt anbragt i haveanlægget udenfor. Lidt derfra hænger et slør, som kan trækkes til side. Bag sløret ser man en medicinsk illustration med en sort patient, der gennemgår en trepanering – en operation, hvor der bores et cirkelrundt hul i patientens hoved. Sådan veksler værkerne mellem at tematisere indgreb og overgreb eller begge dele på en gang. Det flertydige er dominerende. Der spilles på de ambivalenser og dobbeltheder, som billeder og ord kan rumme.

I galleriet, som forbinder sydpavillonen og havehallen, finder man det monumentale værk *In the Eye of the Beholder* fra 2018. Det er en fotografisk collage bestående af en meget stor mængde øjne i varierende størrelser og farver, som set på afstand danner tegningen af en dreng, der afværgende – som for at skjule sig – holder en hånd op foran sit ansigt. Værket peger på blikket som et potentielt magtred-

skab, den overvågede må underkaste sig. Samtidig er man henvist til at kigge grundigt efter for overhovedet at se motivet i værket, som tenderer mod at opløse sig og forsvinde, når man blot fokuserer på mængden af individuelle øjne i motivet.

Den elegante leg med det synlige og det skjulte, det genkendelige og det uigenkendelige, møder man også i Gl. Holtegaards havehall, i udstillingsafsnittet *Hortus Conclusus*. Her er en række værker, der med en næsten barok sensibilitet, legende og humoristisk, skifter mellem at tematisere indblik og udsyn. Man narres til at forveksle billede med virkelighed, når et spejl med påtrykte døre har erstattet en rigtig døråbning i rummet. Det er en leg med illusionisme, som barokken også var glad for.

Flad og ufokuseret

Subtiliteten i udstillingen daler imidlertid i dens anden halvdel, hvor det virker, som om kunstneren har tabt pusten over for den store opgave. I afsnittet *Cave Canem* stilles man over for en overtydelig aversion mod Dansk Folkeparti og den politiske højrefløj. Værkerne her afstår ikke fra at benytte samme skændende og hånende metoder, som man må antage, at Peter Holst Henckel ønsker at anholde højrefløjen for at bruge. I et værk har Inger Støjbergs portræt fået klasket flødeskum fra en lagkage med tallet 50 på sig.

Værket refererer til Udlændinge- og Integrationsministerens politiske succes med at gennemføre stramning nummer 50 på udlændingeområdet i 2017, som hun fejrede med en othelloagkage. Hun

lavede også en opdatering på sin Facebookside, mens hun smilende holdt kagen frem for fotografen. Det er selvsamme portræt af ministeren, Peter Holst Henckel har approprieret og påsmurt flødeskum i form af spartelmasse. Støjbergs triumferende foto var en usympatisk gestus, uden tvivl, men den fortjener at blive imødegået med et større kunstnerisk raffinement samt en mere substantiel og saglig kritik end samme slags slet skjult, jubilerende forhåelse, som ministeren nedlod sig til.

Videre i udstillingen møder man afsnittet *Vanitas*, som indeholder videoværket *Tulipankrisen*. Det er en sekvens med visnende tulipaner, som falder sammen og rejser sig til tonerne af Chopins *Minutvals*. Videoen er flygtigt komisk, men ikke mere. Lige så hurtigt overstået er afsnittet *Cyclus*, som rummer det nye værk *The End of Language*, der består af sorte bogstaver udskåret i mdf. Bogstaverne ligger i en bunke på gulvet, mens nogle få punktummer hænger ensomt på væggen. Punktummerne peger tilbage på det gennemgående hulmotiv, som præger udstillingen fra begyndelsen, men værket savner dybde og kompleksitet.

Endelig er den store nordpavillon udfyldt med det tidlige værk *World of Butterflies* fra 1992-2002. Serien på 68 fotografier, der digitalt samler sommerfugle og historiske pressefotos fra katastrofer i de områder, hvor sommerfuglene lever, er et vellykket eksempel på Peter Holst Henckels kunstneriske metode, når den fungerer bedst. Men det er uklart, hvorfor den skal indgå i den aktuelle udstilling.

Jeg står tilbage med en fornemmelse af, at der har manglet både materiale og inspiration til at udfylde den store kunsthall, som derfor ender med slet ikke at fungere som en totalinstallation, men knækker over på midten. Lige så præcis og løfterig som udstillingens første halvdel er, lige så flad og ufokuseret er dens anden halvdel. Jeg forlod derfor kunsthallen med det indtryk, at udstillingen på samme måde som flaget foran, var både halvgjort og halvtom.

kultur@information.dk

Peter Holst Henckel. 'Gensyn med Paradis'. Gl. Holtegaard. Attemosevej 170. Holte. Indtil den 22. april.